

finde en Talsmand for den Anskuelse, vi have baaret frem her i Salen.

Formanden: Der er to Medlemmer, der endnu have ønsket at forfølge den stillede Forespørgsel, men efter hvad der er udtalt, vil jeg foreslaae Thinget at standse Forhandlingen og skal derfor forelægge det ærede Thing Spørgsmaalet derom. De to Medlemmer, der endnu have begjært Ordet, ere de ærede Medlemmer for Maribo Amts Ake Valgkreds (A. C. Hansen) og Frederiksborg Amts Bde Valgkreds (P. Pebersen).

Berg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Altsaa har ogsaa Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds begjært Ordet, og jeg foreslaaer da nu Thinget at slutte Forhandlingen om denne Forespørgsel.

Beh den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingen vedtagen med 36 Stemmer imod 30.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Olsen) til Indenrigsministeren. (Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 4098—99).

P. Olsen: Det er nu, kan jeg sige, over Aar og Dag siden, at det høitærede Folkething tillod, at jeg maatte stille den Forespørgsel, som jeg nu skal tillade mig at henvende til den høitærede Indenrigsminister, og jeg tilstaaer, at da Rigsdagen var endt, uden at denne Forespørgsel var bleven stillet, var det ikke af egen Drift, at jeg atter bragte den frem her, men jeg blev indtrængende opfordret af flere af Hovedstadens Beboere til at fornye min Anmodning til Folkethinget om at maatte stille en saadan Forespørgsel til Indenrigsministeren, og jeg slutter deraf, at de Spørgsmaal, som Forespørgslen omhandler, virkelig have nogen alvorlig Interesse for Hovedstadens Beboere. Jeg skal nu tillade mig at forudsikke nogle almindelige Bemærkninger, inden jeg indlader

mig nærmere paa, hvad der har givet mig Anledning til Forespørgslen, og jeg skal da sige, at naar man selv har været Medlem af en Rigningscommission, veed man, at det er et meget besværligt og maaskee et af de allernatfæmmeligste Arbejder at være Medlem af en saadan Commission. Dette har ogsaa været Grunden til, at jeg, naar man undertiden, hvad ikke er steet saa sjældent, har omtalt til mig, at man ikke syntes, at man blev rigtigt behandlet af Rigningscommissionen, har søgt at berolige Folk; men paa den anden Side maa det ogsaa indrømmes, at en saadan Commission er forlenet med en saa stor Magt og Myndighed, at der er givet den en saadan Magt til at gjøre et Greb i Folks Lomme, at det er overordentlig vigtigt, at den gaaer frem med al mulig Omhu og Hensynsfuldhed, og at den navnlig laeder sig det være magtpaaliggende, at det kommer til at staae klart for Skatteyderne, at de blive hensynsfuldt behandlede. Da der nu er indtruffet det Tilfælde — og det er et Tilfælde, som er ramt mig selv —, at en Skatteyder, som har brugt Selvangivelse, er kommen til at betale accurat det Dobbelte i Skat af, hvad han ifølge sin Selvangivelse og Indtægt var pligtig at betale, og at det, naaget han har indgivet Klage baade til Stattecommissionen og til Overligningscommissionen, dog ikke har staaet i hans Magt at faae Statteansættelsen forandret, da et saadant Tilfælde er indtruffet og, som bemærket, er truffet mig selv, har jeg troet, at en saadan Tilstand ikke kunde kaldes tilfredsstillende, at der altsaa maatte være en Feil, enten den nu laa hos Stattecommissionen eller indeholdtes i Lovens Bestemmelser. Det har derfor været mig magtpaaliggende at faae dette Forhold bragt under offentlig Omtale, og det saameget mere, som vi i flere Aar have ventet, at den kjøbenhavnske Indkomstskattelov skulde blive underkastet en Revision, og det da kunde komme under Overveelse, om det var Loven, der trængte til at revideres i dette Punkt.

Jeg skal altsaa nu nærmere omtale dette Tilfælde, idet jeg dog, da det er mig selv, jeg taler om, skal forudsikke den Bemærkning, at jeg ikke taler her, fordi jeg venter eller ønsker, at det, der dengang skete, skulde blive forandret,